

Da jeg sagde Farvel til Kærlig.

1. Kaptainen stod paa Broen,
Maskinen kom i gang.
Vi svingede med Flakker
til dem, som stod paa Land.
Farvel da, Kærlig kjer,
det skaar til Gud og Lykken,
om jeg atter kommer her.

2. Jeg stod med Hjertens Væmde
paa Skibets Dæk og saa
vort gamle kjendte Kærlig
forsvunde i det blaa.

Das, maa jeg rigti tilstaa,
mit Hjerte stod i Brand.

Da jeg saa Kærlig svinde
mod Horisontens Rand.

3. Mon om jeg nogensinde
udi min Levetid

skal komme der tilbage,
gid Skjæbnen var mig blid.
Der har mit Hjerte hjemme.
Der saa jeg Solen først.

Det kan jeg aldrig glemme
med Længsel i mit Brøst.